

Perusasiat haltuun

Haastattelu: Ville Träff

Englannin kielen laitoksella lehtorina työskentelevä **Eugene Holman** julistautuu haastattelua pyydettyä oitis tietokoneaddiktiksi. Koukkuun hän kertoo jääneensä jo vuonna 1983 ostettuaan ensimmäisen koneensa, ensimmäiseksi kannettavaksikin tituleeratun Osborne 1:n.

Nykyistä neljää konettaan – kolmea Macintoshia ja yhtä PC:tä – hän käyttää sujuvasti niin tekstinkäsittelyyn, esitysten tekoon kuin ohjelmointiinkin. Holman kertoo tietokoneiden olevan tärkeitä hänen työssään: *”Ilman niiden apua useat julkaisuni eivät olisi koskaan nähneet päivänvaloa”*. Tällaisia ovat muun muassa BASIC-kielellä koottu suomen kielen taiputusopin mallinnusohjelma *Finnmorf*, oppikirja *Handbook of Finnish Verbs*, sekä *Singing in Finnish*, foneettiselle äänne merkistölle käännetty suomalainen laulukirja suomen kieltä taitamattomille. Tämän lisäksi Holman ylläpitää verkkosivua, josta opiskelijat voivat muun muassa hakea luentomateriaalia ja saada palautetta suoritetuista tenteistä.

Tietokoneistuminen ja tekstinkäsittely

Vielä parikymmentä vuotta sitten tietokoneet eivät olleet itsestäänselvyys akateemisessa työssä ja opetuksessa. Tekstinkäsittelyohjelmien suoma vapauttakaan ei osattu tuolloin vielä täysin hyödyntää. Holmanin mukaan tärkeintä tuolloin olikin näyttää, että koneen avulla on mahdollista erottaa tekstin muodon ja sisällön luominen eri prosesseiksi: *”Monet oppilaani vierastivat vielä tuolloin tietokonetta, mutta huomasivat nopeasti sen olevan paljon muutakin kuin fiksu kirjoituskone. Neuvoisin oppilaitani kirjoittamaan kappaleita ja purkamaan ne osiin nähdäkseen, miten johdonmukaista ja asiakeskeistä heidän tuottamansa teksti oli, sekä kokeilemaan muun muassa tekstin järjestyksen muuttamista olennaisesti.”*

Vaikka Holman harmittelee joidenkin oppilaiden tuhlaavan yhä aikaansa paperiluonnoksiin ennen lopullista tietokoneella tehtyä versiota, hän kokee valtaosan ymmärtävän tietokoneen olevan kelpo työkalu, jonka avulla voi oppia vaihtoehtoisia tapoja tekstin kanssa työskentelyyn.

Macit takaisin!

Vaikka yliopistossa on menty eteenpäin monessa asiassa, aivan kaikkeen kehitykseen Holman ei ole tyytyväinen. Opiskelijoiden käyttöön pitäisi hankkia lisää Macintosh-koneita. *”Ne soveltuvat useista syistä PC-koneita paremmin mm. tekstinkäsittelyyn useilla kielillä sekä kielitieteen opiskelijoille tärkeän IPA:n – kansainvälisen foneettisen aakkoston – käyttöön. Väittäisin myös, että Macin käyttöjärjestelmän kokonaisvaltaisempi hallinta edellyttää käyttäjältään matalampaa viitsimiskynnystä.”* Holmanin mielestä onkin hämmästyttävää, että keskustakampuksen käyttäjillä on aiemman kahden Mac-huoneen sijaan käytössään nykyisin noin 500 PC:tä vastaan vain yksi Aleksandriassa sijaitseva Macintosh. *”Jos esimerkiksi katsoo käyttäjien omia kannettavia, on helppo todeta, että näistä huomattavasti useampi kuin yksi viidestäsadasta on Macintosh”*.

Perusasiat kuntoon

Kaiken kaikkiaan Holman on kuitenkin tyytyväinen tietotekniikka-asioiden kehitykseen yliopistolla ja opiskelijoiden tietokoneen käyttötaitoihinkin. Vaikka kaikki uudet opiskelijat eivät osaisikaan sellaisia perusasioita kuin tiedostojen tallentamista muistitikulle tai tiedostokopioiden luomista tai poistamista, osaa jokainen nykyään käyttää tietokoneita ainakin auttavasti – vaikka tämä tarkoittaisi vain tekstinkäsittelyn alkeita tai surffailua netissä. Pakolliset TVT-opinnothan perehdyttävät jokaisen uuden opiskelijan väkisinkin yliopiston atk-ympäristöön, eikä kaikkien tarvitsekaan olla huippuosaajia. Riittää, kun perusasiat ovat hallussa: *”Tavoitteenamme ei suinkaan ole luoda nörttisukupolvea”*, Holman päättää.